

Skatteministeriet
Departementet
Den 15. juni 1993

Finansrådet har i brev af 2. juni 1993 rettet henvendelse til Skatteudvalget vedrørende L 289.

Finansrådet har for det første frarådet den foreslåede ændring af 3-års-reglen, der, uanset bagatelgrænsen på 100.000 kr., anføres at medføre en formindsket interesse for at investere i dansk erhvervsliv. Følgevirkningen heraf vil endvidere være manglende muligheder for erhvervslivets styrkelse af sit kapitalgrundlag sammenholdt med, at en sådan styrkelse som overvejende hovedregel vil være virksomhedens eneste mulighed for at ekspandere og dermed skabe øget vækst i samfundet.

Under alle omstændigheder finder Finansrådet, at lovforslagets bagatelgrænse på 100.000 kr. er for lavt sat, og der peges i den forbindelse på, at medarbejderaktier, i hvert fald i båndlæggelsesperioden, ikke bør medregnes ved opgørelsen af beholdningen af børsnoterede aktier i relation til bagatelgrænsen. For at undgå en faldende interesse for medarbejderaktier har Finansrådet endvidere foreslået, at overgangsreglen i lovforslagets § 19, stk. 4, gøres permanent. Endvidere forudsætter Finansrådet, at aktier omfattet af pensionsordninger ikke påvirker bagatelgrænsen.

Dernæst peger Finansrådet på, at det findes urimeligt, at den fælles bagatelgrænse for ægtefæller udgør samme beløb som for enlige.

Endelig har Finansrådet vedrørende bagatelgrænsen påpeget, at den foreslåede bestemmelse i aktieavancebeskatningslovens § 7 er særdeles kompliceret og vil give anledning til store administrative problemer, ligesom reglen kan medføre beskatning af fiktive gevinster.

Til Finansrådets bemærkninger om ændring af 3-års-reglen og kritikken af bagatelgrænsen skal jeg for det første bemærke, at ændringen af aktieavancebeskatningsreglerne indgår i en sammenhæng, hvor kapitaltilførselsafgiften ophæves og aktiehandelsafgiften halveres. Det

vil forbedre erhvervslivets muligheder for at styrke sit kapitalgrundlag.

Endvidere bemærkes, at ændringen af 3-års-reglen for personaktionærer som følge af bagatelgrænsen ingen betydning får for et meget stort flertal af disse aktionærer, der dermed også undgår at skulle foretage opgørelse af gevinster og tab eller gøre rede for anskaffelsessummer for børsnoterede aktier, som den pågældende har ejet i mindst 3 år. Dette er i øvrigt også en administrativ lettelse for skattemyndighederne.

Endelig kan jeg henvise til, at beskatningen ved afståelse af aktier efter mere end 3 års ejertid for unoterede aktiers vedkommende modsvares af tabsfradrag og for børsnoterede aktiers vedkommende af adgang til modregning af tab i gevinster.

Jeg er derfor af den opfattelse, at der på ingen måde er grundlag for at hævde, at regeringens udspil vil påvirke aktiemarkedet i negativ retning eller forringe erhvervslivets mulighed for at styrke sit kapitalgrundlag.

Hvad angår bagatelgrænsens størrelse, har det været afgørende, at der ikke må blive tale om så store skattefri aktiebeholdninger, at der bliver mulighed for skattearbitrage, hvilket blandt andet også har været bestemmende for, at ægtefællers samlede bagatelgrænse ikke er større end enliges. I øvrigt er ægtefæller i lovforslaget tilgodeset ved, at progressionsgrænsen for beskatning af aktieindkomst for ægtefæller er dobbelt så høj som for enlige. For enlige beskattes aktieindkomst under 31.700 kr. (1993-niveau) med 30 pct., mens skattesatsen for aktieindkomst derudover er 45 pct. For ægtepar er progressionsgrænsen dobbelt så høj.

Hvad angår medarbejderaktier, finder jeg ikke, at de herom i øvrigt gældende gunstige vilkår, kan begrunde hverken, at sådanne aktier skulle undtages ved opgørelsen i relation til bagatelgrænsen, eller at lovforslagets over-